Raad van State

200705553/1.
Datum uitspraak: 18 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/19399 en 07/19400 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 6 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend, nu de vreemdeling, reeds omdat hij de asielprocedure nog niet heeft doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland zijn internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.2. De overige in de grief opgeworpen rechtsvragen heeft de Afdeling in de uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1 (www.raadvanstate.nl) beantwoord. De desbetreffende overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.4. De vreemdeling heeft betoogd dat er niet van mag worden uitgegaan dat Griekenland zal voldoen aan zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en dat er derhalve sprake kan zijn van indirect refoulement indien hij aan dat land wordt overgedragen. Daartoe heeft hij in de gronden van het beroep, ingediend bij brief van 22 mei 2007, gewezen op:

- het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport);
- een brief van 3 augustus 2005 van Vluchtelingenwerk Nederland aan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie;
- het artikel "The New Dubliners: Implementation of European Council Regulation 343/2003 (Dublin-II) by the Greek Authorities" van P.N. Papadimitiou en J.F. Papageorgiou, gepubliceerd in de Journal of Refugee Studies;
- het "Report on the application of the Dublin II regulation in Europe" van the European Council on Refugees and Exiles van maart 2006 (hierna: het ECRE-rapport);
- een door de Europese Commissie ter zake ingesteld onderzoek.

2.4.1. Voor zover de vreemdeling in zijn betoog heeft verwezen naar artikel 2.8 van de Griekse "Presidential Decree 61/99", slaagt het betoog niet, reeds omdat die bepaling betrekking heeft op de zogenoemde interruption-procedure. Die procedure is in het geval van de vreemdeling niet aan de orde, omdat hij in Griekenland geen asielaanvraag heeft ingediend.

Voor zover de vreemdeling ter ondersteuning van zijn betoog heeft gewezen op het UNHCR-rapport en het ECRE-rapport wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de rechtsoverwegingen 2.6.3. en 2.6.4. van de onder 2.2. vermelde uitspraak. De overige in 2.4. vermelde stukken behelzen evenmin concrete gegevens dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens hem niet zal nakomen.

Met betrekking tot het door appellant vermelde onderzoek wordt overwogen dat het enkel doen van onderzoek door de Europese Commissie zonder dat bekend is welke aard dat onderzoek heeft en op welke aspecten van de Griekse asielprocedure het betrekking heeft, niet kan worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het EVRM rustende verplichtingen niet eerbiedigt. Er bestaat derhalve ook in zoverre geen grond voor het oordeel dat de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat aan de asielprocedure in Griekenland zodanige gebreken kleven dat moet worden geconcludeerd dat bij overdracht een risico bestaat dat Griekenland zijn verdragsverplichtingen jegens hem niet zal nakomen.

2.5. De vreemdeling heeft voorts betoogd dat de ervaringen met het terugzenden door Nederland van asielzoekers naar Griekenland zeer ongunstig zijn. Daartoe heeft hij gewezen op een zaak van een Somalische asielzoeker die na terugkeer enkele maanden gedetineerd zou hebben gezeten en niet in de gelegenheid zou zijn gesteld een asielaanvraag in te dienen.

2.5.1. Dat betoog faalt, reeds omdat de vreemdeling ter zake van het door hem bedoelde geval geen nadere gegevens heeft verstrekt.

2.6. De vreemdeling heeft betoogd dat de Griekse asielregelgeving niet in overeenstemming is met Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Definitierichtlijn) en dat de Griekse procedure geen rechterlijke toetsing kent, hetgeen in strijd is met artikel 39 van Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus en artikel 13 van het EVRM.

2.6.1. Dat betoog faalt, reeds omdat de vreemdeling niet heeft geconcretiseerd waarom de Griekse regelgeving niet in overeenstemming is met de Definitierichtlijn en de juistheid van zijn stelling dat de Griekse asielprocedure geen rechterlijke toetsing kent nadat een asielaanvraag is afgewezen niet met nader bewijs aannemelijk heeft gemaakt.

2.7. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2007 in zaak nr. 07/19399;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

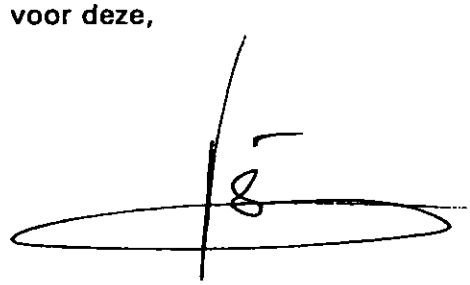
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 januari 2008

345.
Verzonden: 18 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
meester bestuursrecht
voorzieningenrechter

AFSCHRIFT

Awb 07/19400 (voorlopige voorziening)
Awb 07/19399 (beroep)

IND lokatie:			Zwolle
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	13 JUL 2007		
Registratie in INDIS	naam mdw:	Amalia-Melkert	
	datum:	13-07	unit: 33/1
Invoer-controle	naam mdw:		
	datum:		unit

UITSPRAAK

inzake:

geboren op [illegible]
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0611.23.0269,
gemachtigde: mr. W. de Kleine, advocaat te Emmen,
verzoeker;

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M.S. Veld,
ambtenaar ten departemente, verweerder.

1 Procesverloop

1.1 Op 23 november 2006 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

1.2 Bij brief van 8 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoeker mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 8 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.

1.3 Het verzoek is ter zitting van 10 juli 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen bij monde van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoeker in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag

ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft op 19 februari 2007 het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.6 Verzoeker stelt dat verweerder dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag worden aangenomen dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen op grond van artikel 3 van het (Europees) Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) alsmede het Vluchtelingenverdrag (hierna: Vlv) naleven.

Verzoeker verwijst daarbij naar de uitspraken van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 10 april 2006 (Awb 06/7576), 5 april 2005 (Awb 05/32703) en 30 november 2006 (Awb 06/41876) .

Voorts wijst verzoeker erop dat de Europese Commissie (hierna: EC) zich eveneens kritisch heeft opgesteld ten aanzien van de wijze waarop Griekenland uitvoering geeft aan zijn verplichtingen op grond van Vo 343/2003.

Verder verwijst verzoeker naar de Position Paper van de UNHCR *"Position on important aspects of refugee protection in Greece"*, van november 2004 (UNHCR rapport).
Daarnaast heeft verzoeker verwezen op een brief van Vluchtelingenwerk aan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 3 augustus 2005, een artikel in het Journal of Refugees Studies uit 2005 en het ECRE rapport over Vo 343/2003, *"Report on the application of the Dublin II Regulation in Europe"*, van maart 2006.

2.7 In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

Verzoeker) heeft onder meer gewezen op het UNHCR-rapport van november 2004. Uit paragraaf § I.4 van dit rapport blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- In 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %)
- In 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;
- In de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Aldus zijn zodanige inlichtingen gegeven en is aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

2.8 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter het beroep met toepassing van artikel 8:86 Awb gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.9 Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

2.10 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die verzoeker in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 966,= onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoeker dient te voldoen;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.J.B. Cornelissen en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van M.J.P. Kambeel als griffier op 13 JULI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 13 JULI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Justitie Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
0 6 AUG 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:

De Staatssecretaris van Justitie
te 's -Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage,
zitting houdende te Zwolle
van 13 juli 2007
met kenmerk 07/19399

Inzake:

met IND-kenmerk 0611.23.0269
appellant
gemachtigde: mr. W. de Kleine
advocaat te Emmen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. D.W. Stevens
038-888 5764

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 13 juli 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk Awb 07/19399 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 8 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 23 november 2006 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

> " (...) Aldus zijn zodanige inlichtingen gegeven en is aannemelijk gemaakt, dat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berust de rechtsoverwegingen 2.8 en 2.10 op pagina 3 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* (cursivering door ondergetekende) aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij

ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerder op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerder naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

4.4 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerder niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure*, waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.

Zie:
- *AbRS, 15 november 2005, 200506323/1 (productie 2);*
- *AbRS, 15 november 2005, 200505554/1 (productie 3).*

4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel, dat de Staatssecretaris niet zonder meer kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel, ten onrechte de verwijzing van verweerder naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en de daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.

4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat deze algemene gegevens uit voornoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele)

verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader op de situatie van verweerder zijn geconcretiseerd, kan, wat daar al van zij, aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze uit voornoemd rapport moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten zijn asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.

4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdragsverplichtingen worden nageleefd.

4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een

advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.

4.13 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 8 mei 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 6 augustus 2007

Gemachtigde

Mr. D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6509
telefax 038 460 9152